פרשת דוד האתרים דרוש שני

פנ ולא קאמר בסדיא שוניתיך פורחים במשת מינם תרתי , מ ת אכתי קשם דמאחר שכל שיקר פחדו בל הצרסם לה סים הלה מפני הותם שנים שעבד ש"ז ועל זם כשיב לו ס' ונחש מפחדו וחמר עו מם כל זם פורח אף שומחיך פורחים , למחי אלשריך לומר ש שוד ש' מה כי בימן ברכם לעולם אף אחם סימן ברכה לעולם שסרי לא שייך זם למם בסים מתפחד אברסם אבימ:

אד עם מס בכתבנו יתישב סכל . ונקדים סוגיא אחת בפרק בן סורר ומורס (דף ע"א) ה"ר המינא כ"נ בבירך את כ' ואחר כך נתגייר פטור הואיל וושתנה דינו נשתנה מיחתו. ופירב רב"י כיאיל וובתום דינו דאלו מעיקרא נידון בעד אחד ובדיין אחד ובלא סתראם והיט שביד הבתה בעי התראם וסוסדרין של כ"ג ועדים וושתום מיתתו דכל מיתת במ מ בסייך ואינו עביד השתא בעו למדיינים בסקילם וסוא לא איחייב בסא מיחם סלכך פעור . פו אמריון כתם דעו"א שכרג את ישראל או שבא על אשת ישראל ונתגייר דחייב דאף על גב דהשתני דינו דסיינו בעדם ועדים וסתרהם מ"ת לה השתני מיחתו דרולה מעיקרה בבייה והשתח נמי בסייף. סכלל העולם דהיכא דושתום דינו ומיחתו פטור, והיכא דלא ככתנס דינו ומיתתו חייב . וסנס אין ספק דאליבא דסרמב"ן וכת דעמים דס"ל דאברסס יצה מכלל בן כח לגמרי ובגוים לה יתהשב , כמו שנהכחר לפיל דרוש רחשון , פשיפה בפטור על מה שעבד פ"ז כל אותה השנים , שהרי ושתנה דינו ומיתתו . אך לדעת הכמי לרפת דסבירא להו דלא ילאו ישראל מכלל בני נח עד שעת מתן תורה פשיעא שחייב אברסם אבינו על כל אותם סשמים שעבד ע"ז, שסרי לא נשתום לא דינו ולא מיהתו , דמעיקרא בן נה כום וסשתא נמי בן נה סוא . וכתבו התוספת ז"ל עלה דהך דרבי סנינא דבן נח שבירך את כשם ואחר כך נתגייר דפטור ח"ל , תימה אי סוי מלחא דרי הנינה כתוחי דפליגי בפ' החולץ מפני מה גרים מעונים בזמן הזה מפני שלא קיימו שבע מצות שקבלו עליהם במי נח ורבי יוסי פליג התם ואמר גר שנתגייר כקטן שטולד דמי ולא מישושי כלל , ולפי זם סך סוגיא דסכא דר' חנינא אתיא כרבי יוסי, וחזרו וסקשו דסך סוגיה לה התים כחד מינייםו משום דהמרים עשה כן בישראל חייב והי כרבי יוםי כקפן שמולד דמי, ותירט ונראם שיש לחלק דכולם שמעתין בדיני אדם וסתם בדיני שמים, ש"ב. כמלינו למדין מדברי רבותינו בעלי התוספות דלר' יוסי בדיני שמים, דלעולם פעור בן נח של מה שעבר משבע מנות בעודו בגיותו ואפילו היכא דלא נשתנה דינו ומיחתו , אך בדיני אדם יש חילוק ביניסם דסיכא דנשתנה דינו ומיתתו פטור אף מדיני אדם , אך סיכא דלא ושתום דינו ומיחתו נהי דפטור מדיני שמים משום דגר שנתגייר כקכן שמלד דמי בדיני אדם מיסא חייב, אואמריק בגמרא פרק כל כתבי אמר ר"ל משום ר' יסודם משיאם אין בעולם מתקיים אלא בסבל פיסם של תינוקות א"ל רב פפא לאביי דידי ודידך מסר"ש יפס דמאי פסקא שהתינוקות אינם חוטאים , ואביי ורב פפא חוטאים דקאמרו אינו דומה הבל שיש בו חטא להבל שאין בו הטא , ותירן דאדה אין לדיק בארן אשר יששה פוב ולא יהטא אלא שהחינוקות אנ"פ שחוטאים לא נהשב להטא משום דאין להם שות של זה וחשיב כאלו לא חמאו, ואפ"ג דאמרינן דב"ד של משלם אינם משנישים פחות מבן פשרים וסכא משמע דדוקא משום תינוקות כעולם מתקיים, ותירן דסא לא קשיא דנסי דאינם מענישים בדיני שמים כיון דבדיני אדם מיהו מענישים אין מעיבים לאחרים בשבילם כיון דבדימי אדם מיהו חייב :

ובזה ובא לטונת המאמר והוה אברהם וסחפק במחלוקתם של ראשומים דבעלי התוספות והרמב"ן שכתבנו לעיל דדרוש רחשון , דלסברת בעלי התוספות שעד שבאו ישראל לסימי לא יצאו מכלל בני נח , אם כן אברסס משם שלא כדין במס שסושלך לכבשן סאש שלא לעבוד מ"ז דהת קי"ל דבן מה חינו מטוה של קדושת כי , ומה שניעול לת היה בשבים

1,73 בדיני בדיני ו הכני א: 3 7"6 ובוה י . כ"ם דרכנו לפי שי 6 , 00

בכיו כ 53 06 וכל , שענדו כים לי בעלמו ומשום ועל פי

סחמר ו לכשכיל לעוד די

לפי ז

ממכו

ה"ל

דסלכ

וכדין

קדום

סירדו

בשעה

ולמום

לדררי

9 "D

וקי"ל

פורחיו

מכחן

משמנכ

דיכו ו

זלח נ

נפבטק